

KLUBÍK

č. 5.

č. 5.

PLANETA

DOTYK
dotyk - to jest miłość

An illustration of two girls and the word 'Leto'. On the left, a girl with pigtails, wearing a pink dress and a blue bow, holds a paint palette and a brush. On the right, another girl with pigtails, wearing a pink dress and a blue bow, is jumping rope. The word 'Leto' is written in large, bold, yellow letters with a red outline, positioned between the two girls.

šk. rok 2011/2012

M.K.

Ani sme sa
Nenazdali a je
tu koniec.

Čítate posledné
číslo KLUBÍKA v tomto
školskom roku. Leto nám už
rozdáva svoje teplé lúče a všetkých
to láka von, k vode, na lúku. Prešli
sme spolu veľký kus cesty. Spolu sme
cestovali po planétach ľudského poznania a keď
sme sa z tejto pomyselnéj cesty vrátili späť, sami
ste zistili, že sme boli vlastne stále doma na našej planéte
lebo všetko to krásne, zaujímavé a múdre máme priamo pred sebou.
Planéta ZEM je bohatá a pestrá, život človeka na nej je krásny,
pokiaľ žije s úctou k prírode a celému ľudskému spoločenstvu. Ak si
dokážeme vážiť našu históriu, pochopíme, že zdravie je najcennejší
dar a dokážeme sa k sebe slušne správať, budeme všetci stále
usmiati. Všetci ste sa veľmi snažili a ukázali ste, že viete byť veľmi
tvorivé a šikovné deti. Prajeme vám krásne teplé leto, veľa zážitkov
a bezpečných kamarátskych huncúctiev.

Dávajte si na seba veľký
pozor lebo aj slniečko
môže ublížiť, aj voda
môže byť zradná
a zlomená ruka po
páde z bicykla veľmi
bolí. Keď budete
opatrní a budete
využívať všetko, čo
ste sa naučili
a samozrejme budete
počúvať dospelákov, určite
prežijete krásne prázdniny a všetci
v septembri opäť stretneme. Verte tomu, že pre vás pripravujeme
veľa zaujímavých aktivít.

Krásne leto!

sa

Naším deviatakom prajeme veľa, veľa šťastia na ich ďalšej ceste životom. A poteší nás, keď nás prídete pozrieť a porozprávate nám o svojich úspechoch.

Vaši vychoši Monika, Darinka, Magduška, Evka a Jakub

Darček pre mamičku

Druhá májová nedeľa patrila našim mamičkám.

Aby im aj KLUBÍK urobil k maminkovskému sviatku radosť, deťúrence tvorili pekné darčeky, ktoré určite potešili ich mamičky a staré mamy. Vyrábali srdiečka, kvetinové obrázky zašli aj

a štvrtáci s Magduškou do

Liptovského múzea, kde vyrobili pekné košíčky.

VŠETKO NAJLEPŠIE

MAMIČKY NAŠE.

Niet krajšieho daru pre mamu, ako úsmev jej detí.

Dievky uvili maminkám srdiečko z púpav.

DOBRE SME FANDILI

SLOVENSKO !!!

školičke a Klubíku, stene triedy sledovali našich hokejistov s ČR MAJSTROVSTVÁCH

sme dobre fandili lebo naši striebornú medailu. Poobliekali a samozrejme nechýbali slovenské zástavy. Sme hrdí na našich hokejistov a sme hrdí na to, že sme SLOVÁCI. Takémuto úspechu

Znelo v našej keď sme na z internetu zápas na

SVETA vo Fínsku. A veru

hokejisti vybojovali

sme sa do dresov, čapíc, šálov

však milé deti predchádza tvrdý tréning a pevná vôľa. No a ešte niečo, súdržnosť našich hráčov a ich spolupráca na ľade. Jeden druhému musia dôverovať a každý úspech je výsledkom spoločným, celého družstva. Každý hráč je súčasne dôležitý jednotliviec a súčasne je členom

jedného teamu. Aj vy ste v triede ako jeden team. Chcete byť úspešní ako jednotlivci, ale nezabúdajte, že ste aj členovia jedného teamu, ktorý sa často prezentuje ako celok.

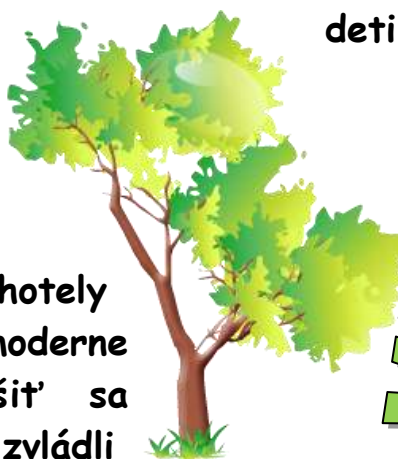
DOBRE TO HRÁME!

Naša príroda je skutočne krásna.

Že je to skutočne pravda sa mohli presvedčiť v škole v prírode vo Vrátnej. No a samozrejme KLUBÍK tam nemohol chýbať.

Ubytovali sme sa v krásnom hotely BOBOTY. Izbičky čisté a moderne zariadené lákali deti popoešiť sa v perinkách. Keď sme už zvládli ubytovanie a vybalenie všetkého, čo maminky pobalili, vybrali sme sa spoznať okolie. Boli sme naozaj prekvapení, že v tesnej blízkosti hotela bola diviacia zvernica. A boli vám to poriadne diviaky. Rýpali sa v zemi a napchávali sa žalud'ami. Začal sa krásny týždeň plný pohybu a čerstvého vzduchu. Deti športovali, súťažili, zabávali sa, učili trošku inak ako v laviciach. Spoznali kus našej histórie na hrade Strečno, zaplávali si v hotelovom bazéne, každé ráno absolvovali rozcvičku, učili sa byť samostatnými a vo svojich pekných izbičkách udržiavať poriadok. Deti boli rozdelené do skupín, starší aj mladší spolu. Vyrobili si ozajstné farebné zástavy a pripravili si prezentáciu svojej skupiny vtipnou básničkou. Tieto skupiny celý týždeň medzi sebou súťažili. Samozrejme, že absolútnym víťazom bola len jedna skupinka BOBOŤÁCI, ale úspešní a šikovní boli všetci. Naši starší kamaráti si skúsili aj jazdu na horských kolobežkách a splavovanie Váhu. KLUBÍK sa teší, že sme sa všetci šťastne a zdraví vrátili domov. O rok si to radi zopakujeme.

deti

KLUBÍK V ŠKOLE V PRÍRODE

Krásne slnečné počasie prialo všetkým deťom mesta, ktoré sa mohli v sobotu 19.5. zabaviť, súťažiť a odnieť si pekné ceny z ružomerskej BAMBIRIÁDY. Klubík pre deti pripravil súťaže so šaškom DOTYKÁČIKOM, ktorému deti triafali loptičky rovno do červeného nosa. MAJSTER JAKUB deti zabával svojimi piškvorkami. Nechýbalo maľovanie a veselé pečiatky, či žabí sliz. Najkrajšie však boli priesačné bublinky, ktoré deti vyfukovali z veľkých i malých bublifukov.

BAMBIRIÁDA

Prvý JÚN patrí všetkým deťom a právom si svoj sviatok zaslúžia. Zaslúžia si lásku a pozornosť. Deti majú právo na domov, vzdelanie a rodinu, majú právo byť v živote šťastné lebo len tak sa naučia byť v dospelosti milujúcimi rodičmi svojich vlastných detí. 💖💖💖💖💖💖

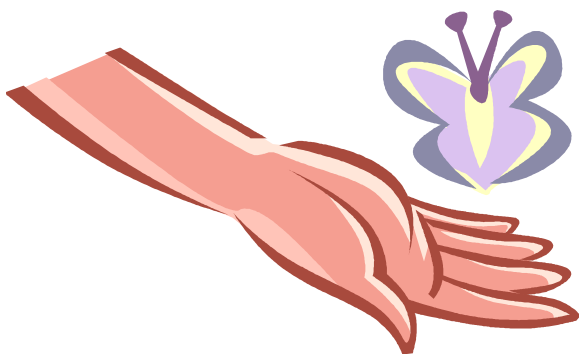
V KLUBÍKU sme tento detičkovský sviatok oslavovali celý týždeň. Zabávali sme sa pri tanci v komických kostýmoch. V našom malom kine sme si pozreli rozprávku ALICA V KRAJINE ZÁZRAKOV a na dvore sme šaškovali a cvičili. Pani učiteľka Mirka nám natiahla veľkú sieť medzi stromami a chlapci ostošest' hrali nohejbal. P. vychovávateľka Monika mala o zábavu postarané lebo niekoľko krát, musela hrablami zráňať zo stromov loptu. Spolu s Mirkou natiahli deťom sieť na hojkanie a to vám bola zábava. Deti sa hojdali v sieti ako na pláži, liepali sa po stromoch, dievky robili kotrmelce a stojky a chlapci si zahrali futbal.

ALICA
V KRAJINE ZÁZRAKOV

15. júna odprevadili detúrence,
prváčence , motýliky do života.
Sledovali celý ich vývoj, ale pekne po
poriadku.

Šťastný let, motýliky!

Naším prváčikom dala ich pani
učiteľka meno MOTÝLIKY.

Možno preto, že nástupom do
prvého ročníka, akoby roztvorili svoje krehké detské krídelká a leteli v ústrety
novému životu plnému zážitkov a povinností v našej
školičke.

Motýlikom, ale chvíľu trvá kým sa
zrodia v krásnych farebných
motýľov. Presne tak, ako sa
z maličkých ustráchaných
detúreniec, ktorých mamina prvý
deň v škole držala pevne za ruku,
stali veľkí a sebavedomí žiaci,
ktorým sa mnoho krát ani nechce
ísť zo školičky domov.

V pondelok 28. mája doniesla pani
učiteľka Ivicka do triedy záhadnú krabicu, z ktorej
vybrala malý kontajnerik a v ňom, čuduj sa svete, malé, chlpaté húseničky.
Húseničky si lozili po priehľadných stenách nádoby akoby sa chceli deťom
prihovoriť. Deti sa len čudovali, čo si to tá ich pani učiteľka na nich prichystala.
Keby sa vedeli húseničky smiať, určite by tento úsmev deti zbadali lebo chlpaté
príšerky veľmi dobre vedeli, že nebudú dlho takéto nemotorné, ale keď príde ich
čas, stanú sa z nich krásne Babôčky bodliakové. Príroda je skutočne úžasná
a kúštik

jej jedinečnosti mohli deti pozorovať priamo
v školskej triede. Každý deň deti sledovali
svojimi kukadlami ako sa húseničky
napchávajú a rastú, až sa stalo niečo
zvláštne. Húseničky sa jedna po
druhej usalašili na vrchnáku ich
dočasného domčeka a okolo ich
chlpatých telíčok sa vytvoril tvrdý
pancierik. Prvá húsenička sa zakuklila
30. mája. Pani učiteľka deťom zanietene
vysvetľovala, čo sa to s húseničkami stalo,

prečo sa zrazu nehýbu, prečo tie čudá sa na húseničky ani nepodobajú. Jednoducho sa zakuklili. Nadišiel čas na sťahovanie. Pani učiteľka veľmi opatrne preniesla visiace kukličky do sieťovej taštičky, ktorá tiež bola v tej záhadnej krabici a deti vtedy ešte netušili na čo im bude. Takže kukličky už obývali svoj nový príbytok a len si tak viseli a viseli a počúvali ako prváčikovia pekne čítajú, či šikovne počítajú.

Počasie si robilo čo chcelo. Teplé slniečko rýchlo vystriedal dážď. Kukličky však boli v teplúčku a bezpečí. Neohrozil ich ani vietor, ani voda. Keď sme sa deti učili matematiku, Anetka si všimla, že pukla jedna kuklička. Pani učiteľka Ivicka deťom s radosťou oznamovala, sa rodí motýlik.

Deti si samozrejme tento zázrak nenechali ujst' a obkľúčili sieťový domček. Skutočne sa stali svedkami krásneho prírodného javu, kedy sa z bezpečného úkrytu predieral motýlik. Spočiatku mal tak trošku pokrčené krídelká, ale len chvíľku. Onedlho sa už deťom predstavil v celej svojej kráse. Deti tento prírodný zázrak sledovali s otvorenými

ústočkami. Ved' koľko krát v živote sa človeku podarí vidieť to, čo si príroda starostlivo skrýva. Nie žeby nechcela odhaliť krásu zrodu života, uvedomuje si však, že toto malé zvieratko je veľmi krehké a zraniteľné. Motýlik sa narodil na tento svet a za nim ďalšie tri. Mnohé zvieratká majú pri narodení svoju mamičku a ocka. Motýliky patria medzi zvieratká, ktoré sú od

prvej chvíle odkázané len a len na seba a musia sa veľmi snažiť, aby sa naučili lietať. Tieto motýliky však mali pri sebe deti a tie dávali na nich veľký pozor. Hneď im vytvorili malú záhradku. V motýlej izbičke nechýbala voda, trávička, kvietky a nektár. Izbička sa však už pre motýliky stávala pritesná a nadišiel čas rozlúčky. Pani učiteľka 15. júna vyniesla sieťovú izbičku von na

školský dvor. Bolo krásne slnečné počasie, ako stvorené pre nový život, pre let motýľov. Deti rozopli zips a čakali čo sa bude diať. Motýlikom akoby sa ani nechcelo opustiť bezpečný prístrešok. Keď ich však zasiahli slnečné lúče, vyliezli na samý vrch sieťky a roztvorili krídelká k letku. Motýliky sa ale trochu pasovali,

kým nezistili akú krásnu schopnosť im dala príroda do vienku. Padali na trávu a stále sa obšmietali okolo detí a nechceli sa rozlúčiť akoby im bolo smutno. Lietali tak blízko detí, že sme sa báli, aby sme im neublížili. Jeden si pristál na Matiaškovej teniske a sedel si tam spokojný. Druhý motýlik mal trochu väčší problém lietať a tak sme ho na steblo trávy zdvihli nad detské hlávky, aby videl nebo. Podarilo sa, motýlik vzlietol a za ním aj ostatné. Bolo už len počuť: „Šťastnú cestu motýliky!“ kričali za nimi deti a tešili sa, že všetko dobre dopadlo. Detúrence už nikdy nezabudnú na zrodenie motýlikov. A snád', aj keď sú len prváčikovia, pochopili, že skutočné zázraky sa nedejú len v rozprávkach, ale v prírode, všade okolo nás. Stačí, keď ju budeme vnímať všetkými svojimi zmyslami, hlavne však srdiečkom. Teraz si už motýliky slobodne lietajú a naše prváčence zase letia v ústrety prázdninám. Ale tak, ako si musia dávať motýliky pozor na svoje krídelká, tak aj vy detúrence si musíte na seba dávať pozor a keď sa po teplom lete vrátite späť do školy, budú z vás veľkí druháci a verte tomu, že na vás čakajú ďalšie zázraky.

Koniec putovania

22.6. o 15:00 sa skončilo naše putovanie po planétach ľudského poznania a ukončili sme slávnostným vyhodnotením a prezentáciou pred rodičmi, náš klubový projekt - **NIE SME ZLÍ, MY SA LEN UČÍME ŽIŤ.**

Telocvičňa sa zaplnila rodičmi a deti predviedli opäť svoju šikovnosť. Vyrozprávali rodičom čo všetko zažili a naučili sa počas nášho putovania, spievali a tancovali. Na záver programu ich šaško Dotykáčik /p. vych. Monika/

a pani vychovávateľky odmenili za ich

Po celoročnom putovaní deti pochopili, že sme vlastne nikdy, nikam neodišli, lebo to všetko krásne a múdre, je tu na našej planéte ZEM. Veľa sme sa spolu naučili a zažili kopec skvelých zážitkov v našom KLUBÍKU. Budúci šk. rok nás čaká nový projekt, kopec zábavy, zážitkov a nových vedomostí. KLUBÍK sa už nevie dočkať.

A ČO VY DETI?

KRÁSNE LETO KLUBÍCI!

POCHVALNÝ LIST VŠETKÝM DEŤOM KLUBÍKA

ZA ÚSPEŠNÉ ABSOLVOVANIE KLUBOVÉHO PROJEKTU
PUTOVANIE PO PLANÉTACH ĽUDSKÉHO POZNANIA

Šk. rok 2011/2012
SŠKD DOTYK

Hlavná vychovávateľka
Šaško DOTYKÁČIK
Monika KUBALOVÁ

TEŠÍME SA NA VÁS DEŤÚRENCE V SEPTEMBRI A PRAJEME
KRÁSNE LETO.

Vaši vychoši